

Какво бих направил, ако познавах Джон Атанасов?

Ангел Чолаков от 11.е клас

Джон Атанасов е може би човекът, благодарение на когото имаме живота, който живеем днес. Той не просто създава машина за изчисление с двоични числа, а и отваря вратата за развитие в изцяло нови хоризонти – от това днес да можем да изключим ютията и осветлението от другия край на света, та чак до това да се возим във влакове и самолети, които се управляват сами. Едва ли тези достижения щяха да бъдат реалност без находчивостта и специфичния мироглед на Атанасов. Темата на това есе трябва да бъде какво аз бих направил, ако познавах знаменития учен. Много се чудих и умувах – не е никак лесно да се измисли какво човек би направил в ситуация, в която никога няма да попадне.

Щях да изкажа искрената си благодарност към него. Биографиите на изобретателя показват, че той изключително трудно получава международно признание за изобретението си, а на някои места по света дори все още не е получил такова. Затова, а и предвид мащаба на последвалите действия от измислената от него машина, смятам че заслужава да му бъде благодарено. По този начин ще мога да му покажа, че за разлика от масата хора по света, аз уважавам труда му и резултата от него. А най-важното е да спечеля неговото „добро око“, което е нужно за искрения отговор на следващия въпрос.

Защо точно той създава компютъра? Това ще е първото, което бих попитал този невероятен човек. Всеки знае, че изобретателите стигат до своите идеи през проблемите на света, в който живеем. Но защо тогава всички ние не сме изобретатели? Отговорът се състои в това, че изобретателите, за разлика от нас, имат нещо специфично, нещо уникално в своя мироглед, позволяващо им да виждат потенциал за развитие в битовите проблеми. Целта на въпроса ми е да разбера, от една страна, кой е точно този външен проблем, вдъхновил го да започне работа по компютъра и онази специфична част от мирогледа му, позволил му да „прогледне“ в този проблем.

Бих попитал дали това е посоката на развитие на компютъра, която той искаше и си представяше, докато още първоначалната идея за машината е била само в главата му. Джон Атанасов доживява до деветдесет и три годишна възраст. А това е доста време, за да се наблюдава развитието на компютърната технология. Той успява да види огромния напредък на изобретението си. 37 години след това, ИНТЕЛ създават първия микропроцесор, а към края на живота му операционната система за РС - Windows е най-популярната в света. Целият този напредък на човечеството се е случил само за две поколения след изобретението му.

Джон Атанасов е човекът, на когото дължим съвременния компютъризиран свят. Изобретението му намира приложение във всяка една област на нашето съществуване. И това приложение непрекъснато се увеличава. С труда си този човек успява да подобри качеството на живот, осигурява комфорт, сигурност и шанс за развитие на много хора по света. За жалост, Атанасов най-трудно получава признание в САЩ. Там все още има такива, които дори не са чували за него и за изобретението му. Това трябва да се промени. Важно е всички да знаят, че българин е изобретил компютъра, за да може светът да се променя с още по-невероятни темпове. Така следващите 50 години развитието на компютърната технология ще бъде все по-обещаващо. И най-важното – в помощ на всички хора по света.